



Construïm el futur!

UNIVERSITAT POMPEU FABRA - ELECCIONS SINDICALS 2022 - PAS - PDI L i F



PROGRAMA DE LA INTERSINDICAL PER CONSTRUIR EL FUTUR QUE NECESSITEM I MEREIXEM

EIX SOCIOPOLÍTIC

- **La funció social de la Universitat**
- **Contra la precarització i mercantilització de la Universitat**
- **Universitat (Re)pública catalana, crítica, feminista i de qualitat**
- **El Català ha de ser la nostra llengua a les aules i arreu**

SOM UNIVERSITAT PÚBLICA, SOM SERVEI PÚBLIC

“El pas dels anys ha afegit complexitat a la vida universitària. Com a inevitable reflex de la societat on actua, la universitat ha estat sotmesa a les tensions socials i polítiques que cada país ha sofert al llarg de la seva història.

En aquest sentit, la institució ha participat en nombrosos moviments ciutadans a favor dels canvis socials que han permès una societat més justa.

Aquest objectiu d'aconseguir una societat més equitativa segueix sent un dels elements definitoris del sistema universitari públic i obliga a continuar la promoció activa de la igualtat d'oportunitats i la promoció del pensament crític.

A Catalunya, la universitat ha contribuït de manera notable a la recuperació dels valors democràtics i a la consciència de Catalunya com a poble, a la difusió dels seus elements culturals i al coneixement del seu passat.”

Codi Ètic de la UPF (preàmbul)

- **La funció social de la Universitat**

La funció social de la universitat pública ha de partir de la base que cal posar el coneixement al servei i a l'abast de tota la societat, i no només del sistema econòmic i productiu. Les demandes dels mercats no poden ser ignorades, però tampoc determinants.

Cal atendre alhora les demandes socials que s'expressen per múltiples vies, tant les que afecten la Universitat (Manifestos per la Llengua, ILPs



d'universitats), com socials (ILPs per una educació pública, en favor de l'escola catalana i la immersió lingüística, o sobre qualitat democràtica, drets i llibertats). La universitat no pot romandre al marge de les necessitats i demandes de la societat: treballadors i estudiants de la comunitat universitària en situació de pobresa, amb dificultat per accedir a un habitatge o una educació en condicions, vulneracions de drets i llibertats...

Això requereix un equilibri entre dos principis bàsics:

- l'autonomia universitària
- i el compromís social, que eviti l'aïllament i el corporativisme per contribuir al benestar de tota la societat.

En definitiva, **defensem que la Universitat ha de ser una institució acadèmica pública i de qualitat i alhora un agent social per al desenvolupament equitatiu i sostenible.**

Qualitat que també passa, tant sí com no, per **garantir unes condicions laborals dignes i justes als seus treballadors i treballadores, tant del PAS com del PDI.**

- **Contra la precarització i mercantilització de la Universitat**

Aquesta dimensió de la Universitat al servei de la majoria social i la classe treballadora d'aquest país, es confronta amb l'actual model liberal i mercantilista que venen impulsant els diferents governs autonòmics i estatals, amb la connivència acrítica dels rectorats de les Universitats.

Un model que se sustenta en la reducció del finançament públic, la potenciació del cofinançament privat, per exemple mitjançant convenis que condicionen la funció social de la universitat en tots els aspectes, **l'externalització de serveis (manteniment, neteja, restauració, etc.)** o la precarització general de les condicions laborals. Un model que aboca les universitats públiques al col·lapse o a més mercantilització de serveis i més precarietat.

Precarietats diverses que aspirem a revertir amb un model de serveis i Universitat totalment pública.



- **Universitat (Re)pública catalana, crítica, feminista i de qualitat**

Des de la Intersindical no hem deixat de fer propostes i lluitar per garantir mesures que millorin les condicions laborals. Tanmateix, l'única via per assolir millores estructurals de les nostres condicions de vida, per garantir una universitat pública i de qualitat, és trencar amb l'actual marc polític i assolir la sobirania política i econòmica per avançar en la construcció d'un país socialment just i igualitari, que entenem que ha de ser en forma d'una República Catalana, democràtica, social i de dret.

És vital poder decidir sense dependències ni submissions, quina és la inversió en educació -de la bressola a la universitat- que necessita el nostre país.

És vital disposar d'un Marc de Relacions Laborals propi per poder negociar condicions laborals que responguin a les nostres necessitats.

És vital garantir una Universitat 100% pública, crítica, feminista i de qualitat que garanteixi els drets socials i laborals del seu personal.

- **El Català ha de ser la nostra llengua a les aules i arreu**

El català és la llengua pròpia i vehicular de la Universitat. Cal que des de la Universitat es contribueixi a l'ús i progrés social de la llengua i la cultura, en tots els àmbits. D'acord amb el seu compromís la UPF hauria de ser un referent universitari de l'àmbit català, de la nostra llengua i cultura a tot el món, oferint, entre d'altres opcions, poder aprofundir en el coneixement del nostre país, de la llengua i cultura a tot l'estudiantat que no té el català com a llengua pròpia, però que tanmateix ha decidit estudiar a la nostra universitat.

L'article 35.1 de l'Estatut estableix que el català és la llengua vehicular de l'ensenyament universitari i els alumnes tenen dret a rebre l'educació en llengua catalana. El 35.5 afirma que els professors tenen dret a fer l'assignatura en qualsevol llengua oficial (això inclou el castellà). Però la llei 1/1998, del 7 de gener, de política lingüística, estableix en l'article 22.2 que el Govern de la Generalitat, les universitats i les institucions d'ensenyament superior, en l'àmbit de les competències respectives, han d'adoptar les mesures pertinents per tal de garantir i fomentar l'ús de la llengua catalana en tots els àmbits.



A les universitats públiques catalanes en l'àmbit de la docència això NO PASSA. Segueix havent-hi casos de docència que, malgrat estar prevista a la guia docent en català, es fa en castellà. Tampoc passa en l'àmbit digital: a la UPF hi ha webs que no estan en català!

Per què? Doncs perquè a l'Estat espanyol existeixen dues categories de comunitats lingüístiques: la primera, la castellana, que disposa de tots els drets de territorialitat en el seu domini històric i també fora d'aquest; i, la segona, integrada per la resta de llengües de l'Estat que disposen, com a molt, de drets compartits, però mai garantits i sempre discutibles. Existeix una discriminació històrica que deriva en la desigualtat pel que fa als drets lingüístics.

En el nostre context i amb els nostres antecedents històrics, parlar de la llibertat d'elecció lingüística de l'empresa i del treballador o de la treballadora és un acte de cinisme: ni aquesta llibertat existeix, ni la introducció, la difusió i la consolidació del castellà s'ha materialitzat des de la llibertat i l'espontaneïtat.

Les relacions de poder entre grups socials i entre comunitats inclouen sempre una dimensió lingüística, que a Catalunya es manifesta en la progressiva subordinació i residualització del català.

Mostra d'això és l'aposta per una internacionalització mal entesa, que passa per imposar l'anglès i el castellà de facto, de manera que ara tenim dues llengües de caràcter global que actuen per debilitar encara més una llengua cada dia més minoritzada, des dels poders judicials i legislatius i des dels poders que controlen els mercats, però també des de les institucions que tenen el deure de protegir-la, com les universitats públiques catalanes.

Per tot això, exigim:

Reparar el mal que s'hagi produït i fixar unes relacions noves, basades en la igualtat i la reciprocitat entre comunitats. És a dir, rebutjar la discriminació sustentada en la consideració de llengües i de comunitats lingüístiques de primera i de segona. Fem nostra l'aspiració expressada per Marcel Pepin, antic secretari general de la Confederació de Sindicats Nacionals del Quebec (CSN) i antic president de la Confederació Mundial del Treball, que adaptada

a Catalunya, seria així: “la lluita pel català és un puntal de la lluita contra les forces de dominació econòmica, política i social.”

El català ha de tornar a ser l'ascensor social que fou amb les immigracions massives dels 60-80 i s'ha de convertir en una muralla contra la globalització que despersonalitza els països i els converteix en erms desarmats davant la imposició d'una cultura mercantil d'escala planetària.

la Intersindical actuarem

- En defensa d'una universitat catalana que contribueixi a la construcció del país.
- Per exigir una universitat políglota i oberta al món on la llengua vehicular sigui el català.
- Farem seguiment i control del compromís del rector d'impartir docència en català en un 80% de les assignatures dels graus.

VOTACIÓ TELEMÀTICA

Dies 17, 18, 19 i 20 de juny de 2022. L'urna es tancarà a les 23.59h del dilluns 20 de juny.

Construïm el futur!

[@LaIntersindical](#) [intersindical-csc.cat](#)

UNIVERSITAT POMPEU FABRA
ELECCIONS SINDICALS 2022 - PAS - PDI L i F

INTER ///
SINDICAL